

תת"ע (חיפה) 5240-06-23 - מדינת ישראל נ' זכריא אבו נסרה

תת"ע (חיפה) 5240-06-23 - מדינת ישראל נ' זכריא אבו נסרהשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 5240-06-23

מדינת ישראל

נגד

זכריא אבו נסרה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[18.06.2024]

כב' השופטת מיכל דויד, סגנית נשיאה

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 22.01.24 (להלן: "פסק הדין").

המבקש צירף לבקשה תצהיר לפיו בשיחה עם מזכירות בית המשפט נמסר כי הדיון שהיה קבוע ליום 19.10.23 בוטל,

ונקבע מועד ליום 22.02.24.

ביום 22.02.24 הוגשה בקשה לדחיית מועד הדיון ע"י ב"כ המבקש, ובהחלטה מיום 25.02.24 הפנית לפסק הדין

מיום 22.01.24.

ביום 06.06.24 הונחה על שולחני הבקשה דנן.

המשיבה התנגדה למבקש.

דיון והכרעה:

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

גם אם אקבל את טענת המבקש לפיה נמסר לו כי הדיון נדחה ליום 22.02.24 וזאת בטעות, שכן הדיון היה קבוע ליום

22.01.24, ולכן לא התייצב, אין כל הסבר מדוע הבקשה דנן הוגשה אך ביום 06.06.24, בחלוף מעל שלושה חודשים

מהיום בו נודע למבקש על מתן פסק הדין נגדו, וזאת בניגוד להוראות הדין הקובע את פרק הזמן שבמסגרתו יש להגיש

בקשות לביטול פסקי דין, מרגע הידיעה על אודות פסק הדין שניתן בהיעדר.

לשם פירוט, בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 נקבע כי:

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות

את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר

דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם

רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

אם כן, הסיפא לסעיף מקצה פרק זמן לשם הגשת הבקשה מרגע הידיעה על פסק הדין, ואם מוגשת הבקשה לאחר

פרק הזמן הנקוב בסעיף, בית המשפט יהא רשאי לדון בה אם הוגשה בהסכמת התביעה.

במקרה דנן, הוגשה תגובת המשיבה, כאמור, ביום 17.06.24, ובמסגרתה התנגדה המשיבה למבקש.

מכאן- בית המשפט אינו רשאי לדון בבקשה, וזאת לנוכח הוראות הסעיף שלעיל.

מעבר לצורך, גם במידה והבקשה הייתה מוגשת בהסכמה או בתוך פרק הזמן הנקוב בדין, הרי שטעות במועד אינה

עולה כדי סיבה מוצדקת לאי התייצבות וכן הבקשה אינה נוקבת בטיעונים המגבשים חשש לעיוות דין שייגרם במידה

ולא יבוטל פסק הדין שניתן בהיעדר.

ויודגש- המבקש כפר במיוחס לו, וטען כי ייגרם לו עיוות דין היה ופסק הדין נגדו יוותר על כנו, וזאת מבלי לפרט, ולו

בקצרה, במה מדובר.

המדובר בטענות בעלמא, אשר כשלעצמן אינן מגבשות את הפרמטר של חשש לעיוות דין (ראה רע"פ 8427/17 מ"י

נגד סאלם ואח').

לנוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

הקנס המקורי שהוטל במסגרת גזר הדין ישולם עד ולא יאוחר מיום 18.09.24.

מורה על ביטול תוספת הפיגורים.

ההחלטה תומצא לצדדים ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"ד, 18 יוני 2024, בהעדר הצדדים.